

## ABD'nin kendini teşhiri

Bazı olaylar katalizör rolünü oynar. Kaşıkçı cinayetinin tam da buna örnek olduğu, başlattığı tepkimeyle maskelerin düşmesini sağladığı söylenebilir. Maskesi düşenler ABD yönetimi olduğu kadar Suudi rejimi ve onun "güçlü" adamı Muhammed bin Selman (MbS)'dir.

ABD Başkanı, her zamanki açık sözlülüğüyle, Suudi rejimini neden kolladığını açıklarken, Suudilerle yapılan anlaşmaların 110 milyar dolarlık silah satışını ve bunun ülkesindeki 500 bin istihdamı ilgilendirdiğini, Ortadoğu'da İran'a karşı kurulan (İsrail'i de içeren) ittifakın temel taşının Suudi Arabistan olduğunu itiraf ederken, aslında ABD emperyalizminin maskesini de geniş kitlenin gözünde düşürmüş oluyordu. Trump, Brunson olayıyla hanesine yazdığı artıları, Kaşıkçı cinayeti ve bu konudaki fırsatçı tutumuyla adeta yerle bir ediyordu. O kadar ki, Trump'ın destekçileri arasında bile homurtular yükselmeye başlayabiliyordu. Düzenin medyasının habercileri, düzenin işleyişinin bu örtük kalması gereken yüzünün bu denli çırılçıplak teşhirini rahatsız edici buluyorlar ve daha az müstehcen bir yorumu sunmaya çabalıyorlardı.

Trump'ın gene veciz bir biçimde ifade ettiği üzere ABD korumasında varlığını sürdürebilen Suudi rejimi de, bu pek pervasız cinayet girişiminin altında kalıyor, olayın bir diğer kaybedeni olarak temayüz ediyordu. Ülkesindeki gizli ya da "yasal" cinayetleri fütursuzca işlemeye alışkın olan, bu arada Yemen'de -emperyalizmin açık desteğiyle- on binlerce sivil katletme suçunu dünyanın gözleri önünde işleyen ve halen 13 milyon Yemenliyi açlık ve salgın hastalıkla ölüme sürükleyen bu eli kanlı rejimin, tek bir kişi için kopan bu fırtınayı hiç anlayamadığı ve hesaplayamadığı anlaşılmaktaydı. Hesaplasaydı, bu kadar özensiz, bu kadar amatör bir cinayet kurgusunun içinde olmazdı. Ama belki de Suudi katliamlarına maruz kalmış mazlumların ahı tutmuştu, ne yapsa faydasızdı!

Bu arada sakın Yemen'deki Suudi işgali konusunda "Batı uygarlığının" genel ikiyüzlülüğünün teşhiri aşamasına geldiğimiz sanılmasın. Bu ikiyüzlülük, Suudi Arabistan'la iyi geçinme veya Yemen'deki Şii (İran) nüfuzunu kırma derdindeki "Batı" ile de sınırlı değildir; Arap ülkelerinin neredeyse tamamı bu konuda üç maymunu oynamaktadır. Bunlara, Mısır/Sisi ve Suriye/Esad konusunda pek cevval olan AKP yönetimini de katabilirsiniz.

AKP iktidarının Kaşıkçı cinayetiyle ilgili tutumu ise özel bir ilgiyi hak ediyor. Takınılan tavır her şeyden önce iniş çıkışlıdır, ama özünde fırsatçıdır; "selden kütük kapmaya"

ayarlanmıştır. İniş çıkışların olmasının üç nedeni var: Birincisi, olayın büyümesi, cinayetin Türkiye topraklarında işlenmesini rahatsız edici bir konuma sokmuştur. İkincisi ve daha önemlisi, katlanılan bu rahatsızlık karşısında Suudilerden kuru bir teşekkürden daha fazlası (henüz) alınamamış gözükmemektedir. Üçüncüsü, köşeye sıkışan Suudi yönetiminden ABD yönetiminin hiç gecikmeden koparmayı başardığı 100 milyon dolarlık (sözünü verdiği ama geciktirdiği) bir hibenin Kuzey Suriye'deki fiili oluşuma aktarılması olmuştur. Bu aslında bardağı taşıran damladır: Türkiye topraklarında skandal boyutunda bir cinayet işleniyor, bunun maddi kefareti Suudi rejimi tarafından ABD aracılığıyla Türkiye'nin düşman kabul ettiği bir güce veriliyor!

Böylece, açıkça gözlemlenen olgular olarak, Suudi konsolosun elini kolunu sallayarak ülkesine dönmesine göz yumulması, konsolosluğun ve rezidansın zaman geçirmeden aranması konusunda istekli olunmaması gibi başlangıçtaki Suudi yanlısı tutumların, neden değişikliklere konu olduğu daha kolay anlaşılabilir. Bu yazının yazıldığı Pazartesi günü AKP cenahından gelen iki farklı açıklama bile (İbrahim Kalın'ın Suudilerle iyi ilişkilerin önemine vurgu yapan alttan alıcı açıklaması ile Ömer Çelik'in Suudileri suçlayıcı ve cinayetin faillerini açığa çıkarmaya azimli olduklarına dair ayar çekmeleri) henüz pazarlıkların sona ermediğini göstermektedir. RTE'nin Salı günü (bugünkü) grup toplantısında birçok detayı açıklayacağına dair dikkat çekmeleri de aynı doğrultuda kabul edilebilir.

\*\*\*

Suudilerin, İhvan sempatisini gizlemeyen bir kadronun yönettiği Ortadoğulaştırılmış bir Türkiye'yi seçerek operasyon yapmaları belki de sadece onların kusuru olmayabilir. Gelişmiş ülkelerin metropollerinde bunu yapmaya cüret edemiyorlarsa, Türkiye'yi yöneten İslamcı kadroların takkeyi öne koymaları gerekir. Ama bunu yapmayacaklardır. Yapmayacaklardır, çünkü inşa etmeye çalıştıkları rejimin yollarında bu gibi olaylar bir çakıl taşından daha önemli değildir. Kaldı ki, her olumsuzluktan bir çıkar üretmeye çalışan fırsatçı bir anlayışın, demokratik değerleri sorun etmesi de beklenemez.

Aslında nasıl bir rejim inşa etmeye çalıştıkları konusunda AKP Genel Başkanı ve Cumhurbaşkanı sabah akşam konuşuyor. RTE'nin, tıpkı Trump gibi, bir dobra tarafı da var zaman zaman. 1990'lardaki demokrasi tarifindeki tramvay teşbihinden başlayarak, egemenliğin millete değil Allah'a ait olduğuna, hedefe ulaşmak için her kalıba girebileceğine dair vecizeler, nasıl bir rejim kurgulandığını anlamak isteyenler açısından gayet açık ifadelerdi. Yerli ve yabancı liberaller bunlara inanmak istemedikleri veya öz çıkarları bunun görmezden gelinmesini gerektirdiği için en azından 10 yıl süren bir AKP destekçiliğini kahramanca savundular. Şimdi bütün demokratik düzenekler, hukuki/yargısal korunma mevzileri berhava edildikçe, giderek

keyfileşen otokratik bir yönetim bir karabasan gibi toplumun üzerine çöktükçe, 1990'lardaki hedeflerin 2023 vadesinde tamamlanmasına az kaldığı anlaşılmaktadır.

Bugünlerde kamuoyunun alıştırılmaya çalışıldığını gösteren hedeflerden birinin de, teslim alınan yargının giderek İslam hukukuna yer açması olduğu gözlenmektedir. RTE'nin, MHP'nin af teklifine karşı ürettiği temel argümanın hiç durmadan tekrarladığı, "Devlete karşı işlenen suçları devlet affetme yetkisine sahiptir, ama şahıslara karşı işlenen suçlar için bu yetkisi yoktur; o yetki o suçun mağduruna aittir" şeklinde olması neyin amaçlandığına dair çok öğreticidir. Şer'i İslam hukukuna yapılan bu göndermeleri, MHP'nin teklifini savuşturmak için başvurulmuş bir dil aşırılığı olarak nitelendirecekler de çıkabilir; malum, iflah olmaz liberallerimiz her daim kol gezmektedir.

Fakat tespitlerini her zaman çok önemsediğim kıdemli bir akademisyen dostum, eski bir siyasi olarak bana ulaşabildiği için, bana "neden ana muhalefetten bu dehşet verici ifadelerle bir tepki gelmediği" sorusunu yöneltti. Ben aklımda olan ilk olası nedeni söyledim: Af teklifi meselesinde AKP ile MHP arasındaki söz dalaşına girmeyerek, bu yıpratıcı ağız kavgasının (kavga edenlerin kavgayı ayırmaya çalışana saldırmaları örneğindeki gibi) kendisine yönelmesine meydan vermeyerek, bu iki hareket arasındaki ittifakın aşınmasını seyretmek... "Peki, ya RTE sadece MHP'nin af teklifini savuşturmak için bu argümanlara anlık bir refleksle başvurmuyor, İslam hukukuna yürüyüşünü meşrulaştırmaya girişiyorsa?" sorusunun yanıtı tabii açıkta kalmakta. Biz de buradan bu soruyu CHP'nin yönetici ve hukukçularına sormuş olalım.

[haber.sol.org.tr/yazarlar/oguz-oyan/abdnin-kendini-teshiri-249498](http://haber.sol.org.tr/yazarlar/oguz-oyan/abdnin-kendini-teshiri-249498)